

درسنامه از متن رسمی قانون

۲۹ اصل سؤال آزمون با پاسخ

۱۷۸ تست با پاسخ تشریحی

دامهای تستی و عدهای به خاطر سپردنی

نظام پرداخت و پایان خدمت

از تعاریف تا مقررات پایانی

به روزرسانی رایگان مادام العمر

قانون مدیریت خدمات کشوری

درسنامه، اصل سؤال و ۱۷۸ تست استخدامی با پاسخ تشریحی

ویژه آزمون استخدامی کارشناس امور اداری دستگاههای اجرایی

جایگاه در دفترچه:

دروس تخصصی کارشناس امور اداری، درس «قانون مدیریت خدمات کشوری»

آخرین ویرایش: آبان ۱۴۰۵

مناسب برای //

کارشناس امور اداری و دستگاههای اجرایی

نوع فایل //

pdf، یک فایل، ۹۹ صفحه

نویسنده جزوه //

تیم تألیف بژیک

تست ها //

همه یکتا، با پاسخ تشریحی

۲۹

اصل سؤال آزمون

۱۷۸

تست تشریحی

۹۹

صفحه

فصل نهم: قانون مدیریت خدمات کشوری (۱): تعاریف تا ورود به خدمت

سابقه در ۹ آزمون: ۱۸ سؤال		۸۳ تست در پایان فصل، ص ۲۳۵		مبحث های این فصل ۰ عدد قرمز: تعداد سؤال آزمون از همان مبحث	
۲۲۵	فناوری اطلاعات و خدمات اداری (مواد ۳۶ تا ۴۰)	۲۱۱	۴	۲۲۵	تعاریف های پایه قانون (مواد ۱ تا ۱۲)
۲۲۷	۲ ورود به خدمت (مواد ۴۱ تا ۴۴)	۲۱۵	۱	۲۱۵	شیوه های انجام وظایف دولت و قیمت تمام شده (مواد ۱۳ تا ۱۶)
۲۲۹	۲ استخدام رسمی و پیمانی و پایان خدمت (مواد ۴۵ تا ۵۲)	۲۱۷	۶	۲۱۷	تأمین خدمت از بخش غیردولتی، نظام پیشنهادها و کوچک سازی دولت (مواد ۱۷ تا ۲۴)
۲۳۲	۱ انتصاب و ارتقای شغلی (مواد ۵۳ تا ۵۷)	۲۲۲		۲۲۲	حقوق مردم (مواد ۲۵ تا ۲۸)
۲۳۴	توانمندسازی کارمندان (مواد ۵۸ تا ۶۳)	۲۲۲	۲	۲۲۲	ساختار سازمانی (مواد ۲۹ تا ۳۵)

۱۵ تست آخر فصل

سابقه: ۴ سؤال

تعاریف های پایه قانون (مواد ۱ تا ۱۲)

قانون مدیریت خدمات کشوری در ۸ مهر ۱۳۸۶ تصویب شده و آخرین اصلاحات آن به ۲۴ مهر ۱۴۰۰ می رسد. فصل اول آن دوازده اصطلاح را تعریف می کند و بقیه احکام قانون بر پایه همین تعاریف ها معنا پیدا می کند.

چهار گونه واحد سازمانی

وزارتخانه: واحد سازمانی مشخصی که به موجب قانون پدید می آید، تحقق یک یا چند هدف دولت را بر عهده دارد و «توسط وزیر اداره می گردد» (ماده ۱). چون وزارتخانه «به موجب قانون ایجاد شده یا می شود»، ایجاد آن در صلاحیت قانون گذار است، نه رئیس جمهور یا هیأت وزیران.

مؤسسه دولتی: واحدی که آن هم با قانون ایجاد می شود، «استقلال حقوقی» دارد و بخشی از وظایف یکی از قوای سه گانه یا سایر مراجع قانونی را انجام می دهد (ماده ۲). هر سازمانی که نامش در قانون اساسی آمده، در حکم مؤسسه دولتی است.

مؤسسه یا نهاد عمومی غیردولتی: واحدی دارای استقلال حقوقی که «با تصویب مجلس شورای اسلامی» ایجاد می شود، وظایف و خدماتی با جنبه عمومی دارد و بیش از ۵۰٪ بودجه سالانه اش از منابع غیردولتی تأمین می شود (ماده ۳).

شرکت دولتی: بنگاه اقتصادی که به موجب قانون برای انجام بخشی از تصدی های دولت ساخته می شود و بیش از ۵۰٪ سرمایه و سهامش به دولت تعلق دارد (ماده ۴). این تصدی ها بر پایه سیاست های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی، ابلاغی رهبری، جزء وظایف دولت شمرده می شود. ★ آزمون مرداد ۱۴۰۴

به خاطر بسپارید معیار شرکت دولتی

بیش از ۵۰٪ سرمایه و سهام متعلق به دولت

شرکت تجاری زیرمجموعه: هر شرکت تجاری که وزارتخانه ها، مؤسسات دولتی یا شرکت های دولتی، به تنهایی یا با هم، با سرمایه خود تأسیس کنند، تا وقتی بیش از ۵۰٪ سهامش در دست همین واحدها باشد شرکت دولتی است.

تبصره های ماده ۴

★ آزمون ۱۴۰۲

۱- تشکیل شرکت دولتی با هر یک از این عنوان ها «صرفاً با تصویب مجلس شورای اسلامی» مجاز است.

! دام تستی مرجع تشکیل شرکت دولتی

طراح تست تشکیل شرکت دولتی را به تصویب هیأت وزیران نسبت می‌دهد. **مواظب باشید:** تشکیل شرکت دولتی با هر عنوانی **صرفاً با تصویب مجلس شورای اسلامی** مجاز است و تبدیل شرکتی با سهم دولتی کمتر از نصف از راه **افزایش سرمایه** ممنوع است.

۲- شرکتی که سهم شرکت‌های دولتی در آن کمتر از ۵۰٪ است، با افزایش سرمایه به شرکت دولتی تبدیل نمی‌شود؛ این کار «ممنوع» است (ادامه تبصره ۱).

۳- شرکتی که به حکم قانون یا دادگاه صالح ملی یا مصادره شده و شرکت دولتی شناخته شده یا شناخته شود، شرکت دولتی به حساب می‌آید (تبصره ۲).

۴- احکام شرکت‌های دولتی در این قانون بر شرکت‌هایی هم جاری است که شمول قوانین و مقررات عمومی بر آن‌ها «مستلزم ذکر یا تصریح نام» است (تبصره ۳).

مقایسه چهار واحد سازمانی

واحد	نحوه ایجاد	ویژگی کلیدی	ماده
وزارتخانه	به موجب قانون	اداره به دست وزیر	۱
مؤسسه دولتی	به موجب قانون	استقلال حقوقی؛ بخشی از وظایف قوا	۲
نهاد عمومی غیردولتی	با تصویب مجلس	بیش از ۵۰٪ بودجه سالانه از منابع غیردولتی	۳
شرکت دولتی	به موجب قانون؛ تشکیل فقط با تصویب مجلس	بیش از ۵۰٪ سرمایه و سهام از آن دولت	۴

نکته: معیار ۵۰٪ در دو تعریف تکرار می‌شود ولی دو چیز جدا را می‌سنجد: در نهاد عمومی غیردولتی «بودجه سالانه» از منابع غیردولتی، و در شرکت دولتی «سرمایه و سهام» متعلق به دولت. در هر دو هم «بیش از» نصف لازم است؛ نصف یا کمتر کافی نیست.

♦ تعریف کلیدی دستگاه اجرایی

دستگاه اجرایی: نام جامعی که همه وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، مؤسسات یا نهادهای عمومی غیردولتی و شرکت‌های دولتی را می‌گیرد، به اضافه دستگاه‌هایی که شمول قانون بر آن‌ها به ذکر نام نیاز دارد؛ مانند شرکت ملی نفت ایران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران، بانک مرکزی و بانک‌ها و بیمه‌های دولتی (ماده ۵).

سازمان: هر جا این قانون واژه «سازمان» را به تنهایی می‌آورد، منظور سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور است (ماده ۱۲).

پست سازمانی و کارمند

پست سازمانی: جایگاهی در ساختار دستگاه اجرایی برای وظایف و مسئولیت‌های مشخص «ثابت و موقت» که برای تصدی یک کارمند پیش‌بینی می‌شود (ماده ۶). «پست‌های ثابت» فقط برای مشاغل حاکمیتی ایجاد می‌شود که «جنبه استمرار» دارند.

کارمند دستگاه اجرایی: کسی که مطابق ضوابط و مقررات مربوط و «به موجب حکم و یا قرارداد مقام صلاحیت‌دار» در یک دستگاه اجرایی به خدمت پذیرفته می‌شود (ماده ۷). ★ آزمون ۱۴۰۲

نکته: تعریف ماده ۷ به یک گروه از دستگاه‌ها محدود نیست و هر دستگاه اجرایی ماده ۵ را می‌گیرد، نه فقط شرکت‌های دولتی یا مراجع قضایی. پذیرش هم یا با «حکم» است یا با «قرارداد».

چهار دسته امور

امور حاکمیتی: اموری که تحققشان «موجب اقتدار و حاکمیت کشور» است، منافعشان بی‌محدودیت به همه اقشار می‌رسد و بهره‌بردن یک نفر، استفاده دیگران را محدود نمی‌کند (ماده ۸). نمونه‌هایی که ماده ۸ برمی‌شمارد:

الف- سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی و نظارت در بخش‌های اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی.

ب- برقراری عدالت و تأمین اجتماعی و بازتوزیع درآمد.

ج- ایجاد فضای سالم برای رقابت و جلوگیری از انحصار و تضییع حقوق مردم.

د- فراهم کردن زمینه‌ها و مزیت‌های رشد و توسعه کشور و رفع فقر و بیکاری.

ه- قانون‌گذاری، امور ثبتی، استقرار نظم و امنیت و اداره امور قضایی.

و- حفظ تمامیت ارضی، ایجاد آمادگی دفاعی و دفاع ملی.

ز- ترویج اخلاق، فرهنگ و مبانی اسلامی و صیانت از هویت ایرانی، اسلامی.

ح- اداره امور داخلی، مالیه عمومی، تنظیم روابط کار و روابط خارجی.

ط- حفظ محیط زیست و حفاظت از منابع طبیعی و میراث فرهنگی.

ی- تحقیقات بنیادی، آمار و اطلاعات ملی و مدیریت فضای فرکانس کشور.

ک- ارتقای بهداشت و آموزش عمومی، کنترل و پیشگیری از بیماری‌ها و آفت‌های واگیر و کاستن از اثر حوادث طبیعی و بحران‌های عمومی.

ل- بخشی از امور مواد ۹، ۱۰ و ۱۱، مانند موارد اصول ۲۹ و ۳۰ قانون اساسی، که با تأیید هیأت وزیران انجامش به دست بخش خصوصی، تعاونی و نهادهای عمومی غیردولتی ممکن نیست.

م- موارد دیگری که قوانین عادی، با رعایت سیاست‌های کلی مصوب رهبری، در شمار این امور قرار می‌دهند.

امور اجتماعی، فرهنگی و خدماتی: وظایفی که سود اجتماعی‌شان بر سود فردی برتری دارد و زندگی افراد را بهتر می‌کند؛ مانند «آموزش و پرورش عمومی و فنی و حرفه‌ای»، علوم و تحقیقات، درمان، توانبخشی، تربیت بدنی و ورزش، اطلاعات و ارتباطات عمومی و امور فرهنگی، هنری و تبلیغات اسلامی (ماده ۹).

امور زیربنایی: آن دسته از طرح‌های تملک دارایی‌های سرمایه‌ای که زیرساخت اقتصادی و تولیدی کشور را محکم می‌کند؛ مانند طرح‌های آب و خاک و شبکه‌های انرژی، ارتباطات و راه (ماده ۱۰).

امور اقتصادی: اموری که دولت در آن‌ها متصدی اداره و بهره‌برداری از اموال جامعه است و «مانند اشخاص حقیقی و حقوقی در حقوق خصوصی» عمل می‌کند؛ از قبیل تصدی در صنعت، کشاورزی، بازرگانی، حمل و نقل و مسکن، و نیز بهره‌برداری از طرح‌های ماده ۱۰ (ماده ۱۱).

چهار دسته امور و مجری هر کدام

دسته	معیار	نمونه	مجری اصلی
حاکمیتی (ماده ۸)	اقتدار و حاکمیت کشور	قانون‌گذاری، دفاع، روابط خارجی	دولت؛ بیرون از کاهش‌های ماده ۲۴
اجتماعی، فرهنگی و خدماتی (ماده ۹)	برتری سود اجتماعی بر فردی	آموزش و پرورش، درمان، ورزش	بخش تعاونی و خصوصی با حمایت دولت (ماده ۱۳)
زیربنایی (ماده ۱۰)	تقویت زیرساخت اقتصادی و تولیدی	آب و خاک، انرژی، راه	بخش غیردولتی؛ استثنا با تصویب هیأت وزیران (ماده ۱۴)

دسته	معیار	نمونه	مجری اصلی
اقتصادی (ماده ۱۱)	عمل دولت مانند اشخاص حقوق خصوصی	صنعت، کشاورزی، بازرگانی	واگذاری به بخش غیردولتی (ماده ۱۵)

نکته: «ارتقاء بهداشت و آموزش عمومی» در بند ۸ ماده ۸ حاکمیتی است، اما «آموزش و پرورش عمومی و فنی و حرفه‌ای» در ماده ۹ جزء امور اجتماعی، فرهنگی و خدماتی آمده است. به همین قیاس، درمان در ماده ۹ است و کنترل و پیشگیری از بیماری‌های واگیر در ماده ۸.

! دام تستی آموزش و پرورش در تقسیم امور

طراح تست آموزش و پرورش عمومی را در فهرست امور حاکمیتی ماده ۸ جا می‌دهد. **مواظب باشید: آموزش و پرورش عمومی و فنی و حرفه‌ای** در ماده ۹ آمده است و از امور حاکمیتی ماده ۸ فقط **ارتقای بهداشت و آموزش عمومی** است.

نکته: خود طرح‌های تملک دارایی سرمایه‌ای امور زیربنایی‌اند (ماده ۱۰)، ولی بهره‌برداری از همین طرح‌ها در شمار امور اقتصادی آمده است (ماده ۱۱).

★ نکات مهم این مبحث

- ✓ شرکت دولتی بیش از ۵۰٪ سرمایه و سهامش از آن دولت است و تشکیلش فقط با تصویب مجلس شورای اسلامی مجاز است.
- ✓ نهاد عمومی غیردولتی با تصویب مجلس ایجاد می‌شود و بیش از ۵۰٪ بودجه سالانه‌اش از منابع غیردولتی می‌آید.
- ✓ سازمان‌هایی که در قانون اساسی نام برده شده‌اند در حکم مؤسسه دولتی‌اند.
- ✓ پست ثابت فقط برای مشاغل حاکمیتی دارای جنبه استمرار ساخته می‌شود.
- ✓ آموزش و پرورش عمومی از امور اجتماعی، فرهنگی و خدماتی ماده ۹ است، ولی ارتقای بهداشت و آموزش عمومی حاکمیتی است.

از همین مبحث در آزمون‌های استخدامی ۴ سؤال

مرداد ۱۴۰۴

★ اصل سؤال آزمون استخدامی | دبیری

۳۰ چند درصد از سرمایه و سهام شرکتهای دولتی متعلق به دولت می‌باشد؟ bzhik.ir

۱	۱۵ درصد	۲	۲۵ درصد
۳	۲۹ درصد	۴	بیش از ۵۰ درصد

✓ **گزینه ۴ صحیح است.** طبق ماده ۴، شرکت دولتی بنگاه اقتصادی است که بیش از پنجاه درصد سرمایه و سهامش متعلق به دولت باشد. درصدهای کمتر از نصف، شرکت را دولتی نمی‌کند و تبصره ۱ همین ماده حتی تبدیل چنین شرکتی به شرکت دولتی از راه افزایش سرمایه را ممنوع کرده است. **درسنامه: ص ۲۱۱**

۱۴۰۲

★ اصل سؤال آزمون استخدامی | فراگیر یازدهم دستگاه‌های اجرایی

۹ منظور از کارمند دستگاه اجرایی چیست؟ bzhik.ir

- ۱ فردی است که بر اساس ضوابط و مقررات مربوط در شرکتهای دولتی کار میکند.
- ۲ منظور کارمندان و وزرای مشغول به کار در قوه قضائیه هست.
- ۳ فردی است که بر اساس مقررات مربوط و به موجب حکم و یا قرارداد مقام صلاحیت دار در دستگاههای قضایی مشغول به کار است.
- ۴ کارمندی که در بخش خدمات شرکتهای مشغول فعالیت هستند.

✓ **کلید این سؤال در دست نیست.** طبق ماده ۷، کارمند دستگاه اجرایی کسی است که بر اساس ضوابط و مقررات مربوط و به موجب حکم یا قرارداد مقام صلاحیتدار در یک دستگاه اجرایی به خدمت پذیرفته می‌شود. هیچ گزینه‌ای این تعریف را نمی‌دهد؛ یکی آن را به شرکتهای دولتی محدود کرده، دیگری به قوه قضائیه، سومی به دستگاههای قضایی و چهارمی به بخش خدمات شرکتهای؛ در حالی که دستگاه اجرایی طبق ماده ۵ وزارتخانه‌ها، مؤسسات دولتی، نهادهای عمومی غیردولتی و شرکتهای دولتی را با هم می‌گیرد. **درسنامه: ص ۲۱۲**

۱۴۰۲

★ اصل سؤال آزمون استخدامی | فراگیر یازدهم دستگاه‌های اجرایی

۱۰ تشکیل شرکتهای دولتی تحت هر عنوان صرفاً با تصویب..... مجاز است. bzhik.ir

- ۱ مجلس شورای اسلامی
- ۲ هیأت وزیران
- ۳ اداره ثبت شرکتهای
- ۴ مجمع تشخیص مصلحت نظام

✓ **گزینه ۱ صحیح است.** تبصره ۱ ماده ۴ تشکیل شرکت دولتی را با هر عنوانی «صرفاً با تصویب مجلس شورای اسلامی» مجاز دانسته است. هیأت وزیران، اداره ثبت شرکتهای و مجمع تشخیص مصلحت نظام در این حکم نقشی ندارند. همین تبصره تبدیل شرکتهای با سهم دولتی کمتر از ۵۰٪ را از راه افزایش سرمایه به شرکت دولتی ممنوع کرده است. **درسنامه: ص ۲۱۱**

۱۴۰۲

★ اصل سؤال آزمون استخدامی | فراگیر دهم دستگاه‌های اجرایی

۱۵ کدام یک از امور زیر حاکمیتی نیست؟ bzhik.ir

- ۱ ایجاد فضای سالم برای رقابت و جلوگیری از انحصار و تضییع حقوق مردم
- ۲ آموزش و پرورش عمومی و فنی و حرفه ای
- ۳ برقراری عدالت و تأمین اجتماعی و باز توزیع درآمد
- ۴ فراهم نمودن زمینها و مزیتها برای رشد و توسعه کشور و رفع فقر و بیکاری

✓ **گزینه ۲ صحیح است.** آموزش و پرورش عمومی و فنی و حرفه‌ای در ماده ۹ جزء امور اجتماعی، فرهنگی و خدماتی آمده است و حاکمیتی نیست. سه مورد دیگر، یعنی ایجاد فضای سالم رقابت و جلوگیری از انحصار، برقراری عدالت و تأمین اجتماعی و بازتوزیع درآمد، و فراهم کردن زمینه رشد و رفع فقر و بیکاری، بندهای ج، ب و د ماده ۸ و از امور حاکمیتی‌اند. **درسنامه: ص ۲۱۴**

۱۰ تست آخر فصل

سابقه: ۱ سؤال

شیوه‌های انجام وظایف دولت و قیمت تمام شده (مواد ۱۳ تا ۱۶)

فصل دوم قانون با عنوان «راهبردها و فناوری انجام وظایف دولت» معین می‌کند هر دسته از امور را چه کسی و به چه روشی انجام دهد. جهت کلی آن کم کردن تصدی‌گری دولت و سپردن اجرا به بخش غیردولتی، همراه با نظارت دولت، است.

امور تصدی اجتماعی، فرهنگی و خدماتی (ماده ۱۳)

این امور با رعایت اصول ۲۹ و ۳۰ قانون اساسی، از راه گسترش بخش تعاونی و خصوصی و نهادهای عمومی غیردولتی «تعیین صلاحیت شده» و زیر نظارت و حمایت دولت، با یکی از این روش‌ها انجام می‌شود:

- ۱- حمایت لازم از بخش تعاونی، خصوصی و نهادهای عمومی غیردولتی که این وظایف را اجرا می‌کنند.
- ۲- خرید خدمات از همین بخش‌ها.
- ۳- مشارکت با آن‌ها از راه اجاره یا واگذاری امکانات، تجهیزات و منابع فیزیکی.
- ۴- سپردن مدیریت واحدهای دولتی به آن‌ها، با پرداخت همه یا بخشی از «هزینه سرانه خدمات».
- ۵- ایجاد و اداره واحدهای دولتی به دست خود دستگاه‌های اجرایی.

نکته: روش پنجم جایگزین چهار روش دیگر است، نه هم‌عرض آن‌ها؛ طبق تبصره ۱ ماده ۱۳ اگر هیچ‌یک از چهار روش نخست شدنی نباشد، ایجاد و اداره واحد دولتی «وظیفه دولت است».

صلاحیت شاغلان: تأیید صلاحیت علمی و اخلاقی کسانی که از این راه در بخش‌های آموزشی، بهداشتی و فرهنگی کار می‌کنند، طبق ضوابط فصل ششم همین قانون (ورود به خدمت) است؛ تأیید استانداردها و کیفیت و قیمت خدمات هم تابع قوانین و مقررات مربوط است (تبصره ۲ ماده ۱۳).

امور زیربنایی و اقتصادی (مواد ۱۴ و ۱۵)

امور زیربنایی: اجرای آن‌ها با بخش غیردولتی (تعاونی، خصوصی و نهادهای و مؤسسات عمومی غیردولتی) است و دستگاه‌های اجرایی مدیریت، حمایت و نظارت می‌کنند؛ بخش دولتی فقط «در موارد استثنائی با تصویب هیأت وزیران» خودش مجری می‌شود (ماده ۱۴).
تصدی‌های اقتصادی: با رعایت اصل ۴۴ قانون اساسی و سیاست‌های ابلاغی رهبری به بخش غیردولتی واگذار می‌شود (ماده ۱۵). در عوض دولت مکلف است جلوی انحصار و تضییع حقوق تولیدکننده و مصرف‌کننده را بگیرد فضای رقابت سالم و امنیت سرمایه‌گذاری را بسازد، به رشد و توسعه کمک کند و زمینه عدالت و تأمین اجتماعی، بازتوزیع درآمد و رفع بیکاری را فراهم آورد.

نظام قیمت تمام شده (ماده ۱۶)

هدف ماده ۱۶: بالا بردن بهره‌وری، برقراری «نظام کنترل نتیجه و محصول (ستانده)» یا کنترل مراحل کار یا هر دو، پرهیز از تمرکز تصمیم‌گیری و دادن اختیار کافی به مدیران واحدها. آیین‌نامه آن را سازمان تهیه و هیأت وزیران تصویب می‌کند و دستگاه‌ها این اقدام‌ها را انجام می‌دهند:

الف- تعیین قیمت تمام شده فعالیت‌ها، خدمات و محصولات واحدهای مجری (آموزشی، پژوهشی، بهداشتی، درمانی، خدماتی، تولیدی و اداری)، متناسب با کیفیت و محل جغرافیایی، در چارچوب متوسط قیمت تمام شده بودجه سالانه ملی و استانی و «با تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور یا استان».

ب- تعیین شاخص‌های هدفمند و نتیجه‌گرا، استانداردهای کیفی و سازوکار نظارت بر کمیت و کیفیت خدمات.

ج- بستن «تفاهم‌نامه» با مدیران واحدهای مجری بر پایه حجم فعالیت و قیمت تمام شده و تعیین تعهدات دو طرف.

نکته: در مقررات اجرایی تفاهم‌نامه با مدیران واحدهای مجری، هزینه‌های ناشی از تفاهم‌نامه نباید از مجموع اعتبارات هزینه‌ای پیش‌بینی‌شده در بودجه مصوب سالانه بیشتر شود. در جذب نیروی تازه به دست واحد مجری، اولویت با نیروی شاغل در همان دستگاه یا دستگاه‌های اجرایی دیگر است، و «افزایش‌های» قانونی حقوق و مزایای کارکنان در دوره تفاهم‌نامه جزء تعهدات دستگاه است و دستگاه آن را تأمین می‌کند.

د- دادن اختیار پیشنهاد جابه‌جایی فصول و برنامه‌های اعتبارات به شورای برنامه‌ریزی استان، در چارچوب قانون بودجه سالانه؛ جابه‌جایی اعتبارات ملی هم تابع همان قانون بودجه است.

ه- تعیین اختیارات اداری و مالی مدیران برای اجرای این نظام، با آیین‌نامه‌ای که سازمان پیشنهاد و هیأت وزیران تصویب می‌کند.

و- اعتباری که بر پایه قیمت تمام شده پرداخت می‌شود «به عنوان کمک تلقی» می‌شود و همین که به حساب بانکی واحد رسید «به هزینه قطعی» منظور می‌گردد.

پاسخگویی مدیران: مدیر دستگاه در دوره مدیریتش مسئول رسیدن به نتایج تفاهم‌نامه و پاسخگوی نهادهای نظارتی است و هر شش ماه یک بار گزارش اقدامات را به سازمان می‌دهد؛ سازمان هم گزارش عملکرد ماده ۱۶ را یک ماه پیش از فرستادن لوایح بودجه سالانه به مجلس تقدیم می‌کند.

هزینه تمام شده: دستگاهی که به پیشنهاد سازمان و تصویب هیأت وزیران امکان محاسبه قیمت تمام شده ندارد، «هزینه تمام شده» را محاسبه می‌کند (تبصره ۱ ماده ۱۶). طبق تبصره ۲، سازمان باید ظرف یک سال این ماده را اجرا می‌کرد و از سال ۱۳۸۷ بودجه دستگاه‌ها فقط بر همین مبنا تنظیم می‌شود.

نکته: تأیید قیمت تمام شده با سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور یا استان است، نه هیأت وزیران؛ اما کنار گذاشتن قیمت تمام شده و رفتن به سراغ هزینه تمام شده به پیشنهاد سازمان و تصویب هیأت وزیران نیاز دارد.

★ نکات مهم این مبحث

- ✓ اگر هیچ‌یک از چهار روش نخست ماده ۱۳ شدنی نباشد، ایجاد و اداره واحد دولتی وظیفه دولت است.
- ✓ امور زیربنایی با بخش غیردولتی است و بخش دولتی فقط در موارد استثنایی با تصویب هیأت وزیران مجری می‌شود.
- ✓ قیمت تمام شده با تأیید سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور یا استان تعیین می‌شود.
- ✓ اعتبار مبتنی بر قیمت تمام شده کمک تلقی می‌شود و با واریز به حساب واحد هزینه قطعی است.
- ✓ مدیران هر شش ماه گزارش اقدامات مربوط به تفاهم‌نامه را به سازمان می‌دهند.

از همین مبحث در آزمون‌های استخدامی ۱ سؤال

۱۴۰۲

★ اصل سؤال آزمون استخدامی | فراگیر دهم دستگاه‌های اجرایی

۷ کدام گزینه صحیح می‌باشد؟ bzhik.ir

- ۱ در به کارگیری و جذب نیروی انسانی جدید و مورد نیاز توسط واحد مجری، اولویت با نیروی انسانی جدید است.
- ۲ کاهش قانونی حقوق و مزایای کارکنان واحد مجری در دوره اجرای تفاهم‌نامه، به عنوان تعهدات دستگاه در تفاهم‌نامه منظور و توسط دستگاه اجرایی تأمین می‌شود.
- ۳ هزینه‌های ناشی از انعقاد تفاهم‌نامه نباید از مجموع اعتبارات هزینه‌هایی که در بودجه مصوب سالانه پیش‌بینی شده است، تجاوز کند.
- ۴ موارد الف و ب

✓ **گزینه ۳ صحیح است.** در تفاهم‌نامه‌ای که ماده ۱۶ با مدیران واحدهای مجری پیش‌بینی کرده، هزینه‌های ناشی از تفاهم‌نامه نباید از مجموع اعتبارات هزینه‌ای بودجه مصوب سالانه بیشتر شود. در جذب نیروی تازه، اولویت با نیروی شاغل در همان دستگاه یا دستگاه‌های دیگر است، نه نیروی جدید؛ و آنچه دستگاه به عنوان تعهد تأمین می‌کند «افزایش» قانونی حقوق و مزایاست، نه کاهش آن. گزینه ترکیبی هم به همین دلیل کنار می‌رود. **درسنامه: ص ۲۱۶**

۱۲ تست آخر فصل

سابقه: ۶ سؤال

تأمین خدمت از بخش غیردولتی، نظام پیشنهادها و کوچک‌سازی دولت (مواد ۱۷ تا ۲۴)

خرید خدمت با مناقصه (ماده ۱۷)

قاعده ماده ۱۷: دستگاه اجرایی اجازه دارد بخشی از خدمات مورد نیازش را از راه «مناقصه» و قرارداد با شرکت‌ها و مؤسسات غیردولتی تأمین کند؛ قرارداد باید فعالیت، حجم کار، قیمت هر واحد کار و قیمت کل را شفاف معین کند.

